

[Kyed.]

Justitsministerens Henvendelse, altsaa modsat Justitsministerens Anklage mod Udvalget? Er det ikke i Overensstemmelse med de faktiske Forhold, hvad der er oplyst offentligt af Repræsentanten for en Afdeling af Arbejdernes Lytterforening, at en Henvendelse udefra, enten direkte eller paa anden Haand, til Trafikministeren har foranlediget Ministeren til at henvende sig til Programudvalget om Sagen, og at denne Henvendelse har medført, at Foredraget paa ny blev taget op og den højtærede Justitsminister desavoueret?

Under Forudsætning af, at denne Fremstilling er Udtryk for Gangen i Sagen, vil jeg forespørge den højtærede Trafikminister, om det kan ventes, at der bliver givet Programudvalget en ny Instruks for Fremtiden gaaende ud paa, at Henvendelser fra Justitsministeriet skal tages til Følge, f. Eks. hvor det gælder Fængselsvæsenet. Jeg synes nemlig, den højtærede Justitsminister har Ret i den Del af sine Udtalelser til „Politiken“, hvor han siger, at det bør være en Regel, at Radioforedrag om Fængselsvæsenet forelægges Fængselsdirektøren. Jeg er klar over, at et Ministerium til kan have Krav paa at blive hørt i visse Tilfælde, nemlig Udenrigsministeriet. Selv om man maa erkende, at Programudvalget — det var det, det ærede Medlem Hr. Bindslev var noget inde paa — paa dette Felt er meget forsigtigt — og det bør det ogsaa være — mener jeg, at ogsaa dette Ministerium har Krav paa at blive hørt af Programudvalget i visse Tilfælde.

Naar vi nu tager de sidste Dages Diskussion om Udsendelsen fra Haderslev, som jeg ikke skal komme ind paa, i Betragtning, vil jeg i denne Forbindelse gerne spørge den højtærede Trafikminister, om man maa opfatte den Stilling, der er taget i dette Spørgsmaal, som et Udtryk for, at Henvendelser udefra for Eftertiden ikke kan faa Indflydelse paa Ministeren og derigennem paa Programudvalget med Hensyn til at optage eller genoptage en Udsendelse paa Programmet.

Bomholt: Det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Bindslevs Udtalelser ikke skal staa helt uimodsaagt. Nu drages atter Kobbersmed Johnsens Foredrag frem, og dette Spørgsmaal blæses op paa en Maade, som i Virkeligheden er ganske overdreven. Det paagældende Foredrag indeholdt ganske vist visse interessante Enkeltheder, men det var i ingen Henseende opsigtsvækkende. Den politiske Betonning var ikke saa frem-

trædende som i det Foredrag, det ærede Medlem Hr. Drachmann holdt om central-europæiske Karteller — hvilket ikke skal være nogen Forklejnelse af det ærede Medlem Hr. Drachmanns Foredrag, som jeg fandt var udmærket.

Jeg vil protestere mod den Maade, hvorpaa det ærede Medlem Hr. Bindslev Gang paa Gang bruger Udtrykket „Fangen“, „Straffefangen“. Jeg vil gøre opmærksom paa, at der var en Tid, da Socialdemokratiets Førere saa omtrent udelukkende bestod af „Straffefanger“. I de 10 Aar, Harald Brix tjente vort Parti, sad han 7 Aar og 3 Maaneder i Fængsel, Pio blev dømt til 5 Aars Forbedringshus, Poul Geleff til 3 Aars Forbedringshus. Nu er vi 600 000 Vælgere i dette Land, som ærer disse Mænd som en ny Tids Fakkeltærere, og ikke mindst, fordi de blev Ofre for en konservativ Tids Klassejustits.

Gamle Harald Jensen i Aarhus sad i Fængsel for saakaldte „politiske Forseelser“, P. Sabroe sad i Fængsel, min Forgænger i dette høje Ting Sundbo sad i Fængsel, og det nuværende Medlem af dette høje Ting Hr. P. M. Simonsen blev idømt 3 Maaneders Fængsel for „politisk Journalistik“, og af den Grund valgte Arbejderne i Aarhus ham ind i Tinget. Det var smukt og rigtigt, og selv de Konservative hører jo undertiden med Interesse paa denne tidligere „Straffefange“s Tale.

Nu viser det sig imidlertid ogsaa under den sidste ærede Talers Foredrag, at naar Johnsens Tale drages saa stærkt frem her i Tinget, skyldes det, at han skal være Prügelknabe i en ganske bestemt politisk Aktions Tjeneste. Man ønsker at drive politisk Skælpejagt overfor det høje Ministerium, og netop derfor skal dette Foredrag drages frem, netop derfor skal denne Mand i Gabestokken. Vi staar i øvrigt her overfor det gamle Spørgsmaal om Censur. Det er i Virkeligheden det, der dukker op i ny Form. Men det bør være slaaet fast, ikke mindst efter de Forhandlinger, der blev ført i dette høje Ting sidste Aar, at om Sindelagscensur skal der ikke mere være Tale. Ikke heller skal der knytte sig Censur til social Prestige.

Vi er interesserede i Personlighedens Ret, i, at denne Ret ikke indskrænkes, det burde vi i det mindste kunne blive enige om her i Grundtvigs Fædreland. Saa snart vi nærmer os Aandslivets Omraader, nærmer vi os de personlige Vurderingers Grund; og hvor Personlighederne og deres Meninger brydes, dér skal netop Radioen være til Tjeneste. Jo stærkere Personligheden er,